Programowanie obiektowe

dr Artur Bartoszewski Katedra Informatyki UTH Radom

WYKŁAD

dr Artur Bartoszewski Katedra Informatyki UTH Radom

Przekazywanie do funkcji argumentów będących obiektami

Obiekt jest w pewnym sensie rozbudowaną wersją zmiennej.

Podobnie jak zmienne typu int czy double, każdy obiekt można przekazać do funkcji jako argument (mowa tu o funkcji z poza klasy, nie metodzie wchodzącej w skład klasy).

B

Przekazywanie obiektów do funkcji

Przekazywanie obiektu przez wartość

Domyślnie przesyłamy obiekt przez wartość – czyli na potrzeby funkcji tworzona jest jego kopia (tak samo jak w przypadku zmienne prostej)

Uwaga: Jeśli obiekt jest duży, to proces kopiowania może trwać dłużej. Wielokrotne wysłanie przez wartość może wyraźnie wpływać na zwolnienie programu.


```
#include <iostream>
                           Przykład:
#include <string>
using namespace std;
                           Przekazywanie obiektu przez wartość
class osoba
private:
    string nazwisko;
    string imie;
    int wiek;
public:
    osoba(string im="NN", string nazw="NN", int w=0)
       :imie(im), nazwisko(nazw), wiek(w) {}
    string getImie() {return imie;}
    string getNazwisko() {return nazwisko;}
    int getwiek() {return wiek;}
    void setImie(string imie) {this->imie=imie;}
    void setNazwisko(string nazwisko) {this->nazwisko=nazwisko;}
    void setWiek(int wiek) {this->wiek=wiek;}
};
```



```
void rodo(osoba temp);
int main()
     osoba ktos("Jan", "Kowalski", 30);
     rodo(ktos);
     cout << ktos.qetImie()<<" "</pre>
           << ktos.getNazwisko()<<" "</pre>
                                               Obiekt klasy "Osoba"
           << ktos.getwiek()<<endl;
    return 0:
                                               przekazujemy do funkcji
                                               "rodo()" wewnątrz której
void rodo (osoba temp)
                                               jest modyfikowany
    string s = temp.getNazwisko();
    for (int i=1; i<s.length(); i++)</pre>
         s[i]='x';
    temp.setNazwisko(s);
                                        Niestety nie
                                        zadziałało....
```



```
void rodo(osoba temp)
{
    string s = temp.getNazwisko();
    for (int i=1; i<s.length(); i++)
        s[i]='x';
    temp.setNazwisko(s);
}</pre>
```

Należy pamiętać, że przekazując obiekt przez wartość wysyłamy do funkcji jego kopię, która jest usuwana z pamięci po zakończeniu funkcji.

Zmiany wprowadzone na kopii nie wpłyną na oryginał.

Przekazywanie obiektu przez referencję

Referencja jest drugą nazwą, "przezwiskiem" - nie przezwiskiem klasy, ale danego egzemplarza jej obiektu. Wysyłając taki egzemplarz obiektu do funkcji na zasadzie przesłania przez referencję - sprawiamy, że nie jest on kopiowany. Funkcja ma dostęp do oryginału.


```
#include <iostream>
#include <string>
                                     Przekazywanie obiektu przez
using namespace std;
                                     referencję - przykład
class osoba
private:
    string nazwisko;
    string imie;
    int wiek:
public:
    osoba(string im="NN", string nazw="NN", int w=0)
       :imie(im), nazwisko(nazw), wiek(w) {}
    string getImie() {return imie;}
    string getNazwisko() {return nazwisko;}
    int getwiek() {return wiek;}
    void setImie(string imie) {this->imie=imie;}
    void setNazwisko(string nazwisko) {this->nazwisko=nazwisko;}
    void setWiek(int wiek) {this->wiek=wiek;}
} ;
```

Klasa wygląda dokładnie tak samo jak w poprzednim przykładzie


```
Przekazujemy obiekt przez
                                   referencję – tym razem zadziała
void rodo(osoba &ktos);
                                   prawidłowo
int main()
     osoba ktos("Jan", "Kowalski", 30);
     rodo(ktos);
     cout << ktos.getImie()<<" "</pre>
           << ktos.qetNazwisko()<<" "
           << ktos.getwiek()<<endl;
    return 0;
void rodo(osoba &temp)
    string s = temp.getNazwisko();
    for (int i=1; i<s.length(); i++)</pre>
         s[i]='x';
                                                C:\Users\Volfek\Dy
    temp.setNazwisko(s);
```

WYKŁAD

dr Artur Bartoszewski Katedra Informatyki **UTH Radom**

Przykład: gra RPG Wersja rozwojowa

WYKŁAD

Przykład gra RPG V 0.1

Tworzymy bardzo prostą tekstową grę RPG, w której będziemy wystawiać dwa obiekty klasy "postac" do walki w funkcji "ring"

Niestety, grafiki jednak nie będzie...


```
const int ZYCIE = 100; Stałe życie i punkty posłużą do
const int PUNKTY = 30; losowania atrybutów postaci
```

```
struct cios
{
    int atak_fizyczny = 0;
    int atak_magiczny = 0;
    bool podstepny_atak;
};
```


Obiekt I Obiekt 2

Struktura cios opisuje parametry zadanego przez postacie ciosu składa się ona z dwóch komponentów:

- ataku fizycznego,
- ataku magicznego oraz informacji czy wykonany atak był "podstępny"


```
class postac
                                     Budowa klasy postać
                                        pola opisują parametry postaci
private:
                                        konstruktor posłuży do wylosowania tych
    string imie;
                                        parametrów
    int zycie;
                                       pozostałe metody będą użyte podczas
    int atak fizyczny;
                                        walki.
    int atak_magiczny;
    int obrona fizyczna;
    int obrona magiczna;
public:
                                               Zwróćmy uwagę na
    postac(string im) : imie(im){}
                                               wykorzystanie struktury cios
    string przedstaw sie() {}
                                               opisanej na poprzednim slajdzie
    bool czy_zyje() {}
    cios 'zadaj_cios() {}
    bool przyjmij_cios(cios c) {} // true - zycje, false - nie zyje
    string getImie() { return imie; }
```


Mechanizm losujący:

```
double procentGauss(int skupienie) // <0,1)</pre>
{
    double wynik = 0.0;
    for (int i = 0; i < skupienie; i++)</pre>
        wynik += rand() % 100;
    wynik /= skupienie;
    return wynik / 100.0;
}
double procentGauss(int minimum, int skupienie) // <minimum/100 , 1)</pre>
    double wynik = 0.0;
    for (int i = 0; i < skupienie; i++)</pre>
        wynik += rand() % (100 - minimum);
    wynik = wynik / skupienie + minimum;
    return wynik / 100.0;
                                                Pomocniczo, nasza klasa będzie
}
                                                posiadała 2 metody służące do
```

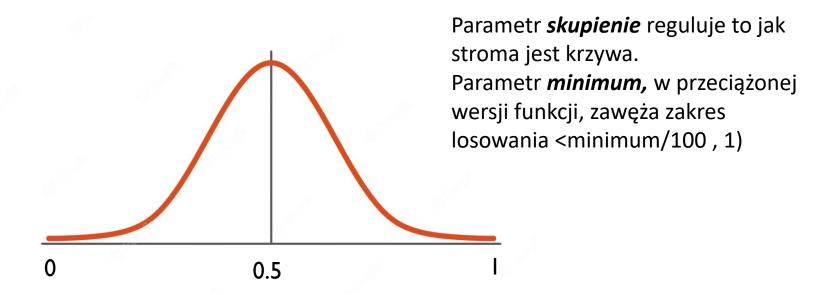
dr Artur Bartoszewski - Programowanie obiektowe , sem. 11 - WYKŁAD

losowania.

Mechanizm losujący:

Dzięki zastąpieniu pojedynczego losowania średnią z wielu losowań uzyskamy rozkład wyników zbliżony do rozkładu normalnego (krzywej Gaussa)


```
Konstruktor otrzymuje w
                               Atak to wylosowany procent ze
parametrze imię postaci
                               stałej PUNKTY
                                                  Obrona jest odwrotnie
postac(string im) : imie(im)
                                                   proporcjonalna do ataku
    zycie = ZYCIE;
    int atak = round(PUNKTY * procentGauss(3));
    int obrona = PUNKTY - atak;
    atak_fizyczny = round(atak * procentGauss(3));
    atak_magiczny = atak - atak_fizyczny;
    obrona_fizyczna = round(obrona * procentGauss(3));
    obrona magiczna = obrona - obrona fizyczna;
```

A tak rozdzielany jest losowo na 2 składowe:

- atak fizyczny,
- atak magiczny.

Podobnie wyliczana jest obrona fizyczna i magiczna


```
Tworzymy strumień tekstowy "w" i
                                         dodajemy do niego opisy i wartości
string przedstaw sie()
                                         pól klasy
    stringstream w;
    w << "\nImie: " << imie</pre>
       << " Zycie: " << zycie << endl
       << "Atak fizyczny: " << atak_fizyczny</pre>
       << " Atak magiczny: " << atak_magiczny << endl</pre>
       << "Obrona fizyczna: " << obrona_fizyczna
       << " Obrona magiczna: " << obrona_magiczna << endl;</pre>
    return w.str();
                          Konwertujemy strumień
                          tekstowy na zwykły string który
                          zwracamy jako wartość funkcji
```



```
bool czy_zyje()
    if (zycie > 0)
        return true;
    else
        return false;
}
```

Funkcja uprości sprawdzanie czy walka się skończyła

Metoda "zadaj_cios" losuje wartości składowych ciosu. Na ich podstawie tworzy strukturę "c" typu "cios" którą zwraca w wartości funkcji.

```
cios zadaj_cios()
{
    cios c;
    c.atak_fizyczny = round(atak_fizyczny * procentGauss(20, 3));
    c.atak_fizyczny = round(atak_fizyczny * procentGauss(20, 3));
    c.atak_magiczny = round(atak_magiczny * procentGauss(20, 3));
    if (rand() % 5 == 0)
        c.podstepny_atak = true;
    else
        c.podstepny_atak = false;

return c;
}
```



```
bool przyjmij cios(cios c) // true - zycje, false - nie zyje
                                                         Na podstawie struktury cios oraz obrony
    int obrazenia fizyczne;
                                                         postaci wyliczone będą obrażenia które
    int obrazenia magiczne;
                                                         odniosła nasza postać.
    if (c.podstepny_atak) <</pre>
        obrazenia fizyczne = c.atak fizyczny;
                                                             Podstepny atak powoduje, że
        obrazenia magiczne = c.atak magiczny;
                                                             obrona postaci nie jest
                                                             uwzględniana
    else
        obrazenia_fizyczne = c.atak_fizyczny - round(obrona_fizyczna * procentGauss(2));
        obrazenia magiczne = c.atak magiczny - round(obrona magiczna * procentGauss(2));
    if (obrazenia fizyczne < 0)</pre>
                                                                       Należy zabezpieczyć się
        obrazenia fizyczne = 0;
                                                                       przed tym, żeby ujemne
    if (obrazenia magiczne < 0)</pre>
                                                                       obrażenia (możliwe gdy
        obrazenia magiczne = 0;
                                                                       obrona jest większa od siły
    zycie = zycie - (obrazenia_fizyczne + obrazenia_magiczne);
                                                                       ciosu atakującego) nie
                            Życie postaci zmniejszamy o
                                                                       zaczeły leczyć atakowanej
    if (zycie > 0)
                            otrzymane obrażenia i
        return true;
                                                                       postaci.
                            sprawdzamy czy nie spadło ono
    else
        return false;
                            do zera.
```



```
void ring(postac zawodnik 1, postac zawodnik 2)
                                                        Funkcja ring nie jest częścią składową
                                                        klasy.
    cios c;
    int max_liczba_rund = 100;
                                                               Do funkcji przesyłane są (w tym
                                                               wypadku przez wartość) dwa
    cout << zawodnik_1.przedstaw_sie();</pre>
                                                               obiekty klasy postać
    cout << zawodnik 2.przedstaw sie();</pre>
    while (zawodnik_1.czy_zyje() && zawodnik_2.czy_zyje() && --max_liczba_rund > 0)
        c = zawodnik 1.zadaj cios();
                                                                  Wewnątrz pętli następuje wymiana
        cout << endl
                                                                  ciosów. Zawodnik 1 generuje
              << zawodnik 1.getImie() << ": "
                                                                  strukturę cios, a zawodnik 2 ją
              << c.atak_fizyczny << "/" << c.atak_magiczny;
                                                                   przyjmuje.
        zawodnik_2.przyjmij_cios(c);
                                                                   Następnie operacja powtarzana jest
         c = zawodnik 2.zadaj cios();
                                                                  w przeciwną stronę.
        cout << endl
              << zawodnik 2.getImie() << ": "
                                                                  Zakładamy, że przeciwnik zawsze
              << c.atak_fizyczny << "/" << c.atak_magiczny;</pre>
                                                                  "odda" nawet jeśli jego życie spadło
         zawodnik_1.przyjmij_cios(c);
                                                                  poniżej zera. Inaczej atakujący
                                                                  miałby przewagę
    cout << zawodnik 1.przedstaw sie();</pre>
    cout << zawodnik_2.przedstaw_sie();</pre>
```



```
void ring(postac zawodnik 1, postac zawodnik 2)
                                                          Petla powtarzana jest dopóki życie
    cios c;
                                                          obu zawodników jest powyżej zera.
    int max_liczba_rund = 100;
                                                          Walka zostanie też zatrzymana po
                                                          100 rundach
    cout << zawodnik 1.przedstaw sie();</pre>
    cout << zawodnik 2.przedstaw sie();</pre>
    while (zawodnik 1.czy zyje() && zawodnik 2.czy zyje() && --max liczba_rund > 0)
        c = zawodnik 1.zadaj cios();
        cout << endl
              << c.atak fizyczny << " " << c.atak magiczny;</pre>
        zawodnik 2.przyjmij cios(c);
        c = zawodnik 2.zadaj cios();
        cout << endl
              << c.atak fizyczny << " " << c.atak magiczny;</pre>
        zawodnik 1.przyjmij cios(c);
    cout << zawodnik_1.przedstaw_sie();</pre>
    cout << zawodnik 2.przedstaw sie();</pre>
```

B

Przekazywanie obiektów do funkcji - przykład

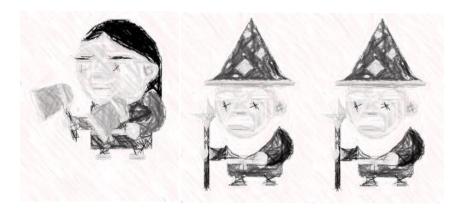
```
W funkcji main() tworzymy dwie
postacie i wysyłamy je do funkcji
ring - o reszte zadba klasa
int main()
    srand(time(NULL));
     postac p1("Conan"), p2("Rambo");
    ring(p1, p2);
    return 0;
        Efekt działania programu:
```

Imie: Conan Zycie: 100 Atak fizyczny: 5 Atak magiczny: 14 Obrona fizyczna: 6 Obrona magiczna: 5 Imie: Rambo Zycie: 100 Atak fizvczny: 8 Atak magiczny: 12 Obrona fizyczna: 5 Obrona magiczna: 5 Conan: 3/9 Rambo: 4/6 Conan: 3/8 Rambo: 5/6 Conan: 4/11 Rambo: 6/4 Conan: 2/13 Rambo: 6/6 Conan: 4/8 Rambo: 5/6 Conan: 4/9 Rambo: 4/8 Conan: 4/6 Rambo: 5/6 Conan: 2/7 Rambo: 7/6 Conan: 3/9 Rambo: 5/6 Conan: 3/9 Rambo: 7/5 Conan: 4/9 Rambo: 6/6 Conan: 2/7 Rambo: 5/5 Conan: 3/9 Rambo: 4/8 Conan: 2/8 Rambo: 6/6 Imie: Conan Zycie: 22 Atak fizyczny: 5 Atak magiczny: 14 Obrona fizyczna: 6 Obrona magiczna: 5 Imie: Rambo Zycie: -2 Atak fizyczny: 8 Atak magiczny: 12 Obrona fizvczna: 5 Obrona magiczna: 5

Projekt będzie rozwijany

Gdy poznamy mechanizmy takie jak:

- Dziedziczenie,
- Polimorfizm,
- Klasy abstrakcyjne

Rozbudujemy grę, tak, aby walczyły dwie drużyny składające się z postaci różnych klas (wojownik, mag, łotrzyk).

W prezentacji wykorzystano przykłady i fragmenty:

- Grębosz J.: Symfonia C++, Programowanie w języku C++ orientowane obiektowo, Wydawnictwo Edition 2000.
- Jakubczyk K.: Turbo Pascal i Borland C++ Przykłady, Helion.

Warto zajrzeć także do:

- Sokół R.: Microsoft Visual Studio 2012 Programowanie w Ci C++, Helion.
- Kerninghan B. W., Ritchie D. M.: język ANSI C, Wydawnictwo Naukowo Techniczne.

Dla bardziej zaawansowanych:

- Grębosz J.: *Pasja C++,* Wydawnictwo Edition 2000.
- Meyers S.: język C++ bardziej efektywnie, Wydawnictwo Naukowo Techniczne